

Danskeren.

Nebr State Hist-Soc'y

„Danskeren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag.

Tirsdags-Udgave.

„Danskeren“ koster kun \$1.50 pr. Udgang.

Nr. 11.

Blair, Nebr., Tirsdag d. 7. Februar 1905.

14. Marg.

Fra Krigen i Manchuriet

Blodige Slag, men Stillingen er væsentlig uforandret.

Generalerne Gripenberg og Kuropattin.

De sidste Dage har ikke bragt synligt Nyt fra Krigen i Manchuriet. Vi skal meddele en kort Oversigt af 4. Febr. over Slaget paa Hunfloden de sidste Dage af forrige Maaned.

Ifølge Marschal Dnyamas Rapport angaaende det sidste Slag tabte Russerne over 10,000 Mand.

Armeerne sloges langs Hunfloden i en drivende Snestorm. Japanernes Hæls styrkedes Mærket under et Angreb tidlig en Morgen.

Marschal Dnyama beretter, at Helicopteren, uagtet Russerne langt overgik dem i Antal, haardnakket modholdt Russernes Angreb den 25. Jan. og holdt ud indtil om Aftenen, da de i Mærket trak sig tilbage til Kuchengyu.

Den 26. ordredes der fremad for at genindtage Heitoutai. Russerne mødte dem med en frøgtelig Artilleri og holdt Modstand efter en Dags Kamp. Den næste Dag fornyedes Angrebet, Japanerne vandt fremad, men med store Tab. Den russiske Division rykkede frem og slog Japanernes venstre Flanque højt i Fløj, medens Infanteriet og let Artilleri sendte en ubarmhjertig Jib ind over Japanernes vinkelvise venstre Fløj. Japanerne led store Tab og nødtes til midlertidigt at trække sig tilbage. Russerne foretog et Angreb om Natten den 27. og mange blodige Stærmpåslæder fandt Sted.

Den 28. Jan. frede en Afdeling af den russiske Hærs, som laa i Sumapao, paa det japanske Centrum. Japanerne besvarede deres Jib og næsten udslettede den russiske Afdeling, kun 200 overgav sig. Kampen fortsattes hele den Dag.

Kl. 5.30 om Morgenen den 29. Jan. begyndte Russerne at trække sig tilbage. Japanerne rykkede frem kl. 9.30 og genindtog og befattede Heitoutai.

Marschal Dnyama siger, at Fangerne fortæller, at Hjerde Russiske Infanteri (Regiment?) blev praktisk talt udslettet, idet baade Officerer og Mand nægtede at overgive sig, saa længe de var i Stand til at flyde.

Efter samme Dnyamas Rapport tabte Japanerne i disse forskellige Dræbninger 7,000 Mand, døde og saarede.

Et senere Telegram medder om et Angreb paa Japanernes højre Fløj, der endte med, at Russerne blev drevet tilbage. Deres Tab (det var sidste Fredag) anslaaes til 700. Japanerne talle 300 døde Russer.

Der fortælles noget forstelligt fra russisk Kilde; Russerne skal have taget omtrent lige saa mange japanske Fanger som Japanerne russiske, men Beretningerne fra begge Sider giver dog det samlede Indtryk, at Russerne fortrinvis har været de angribende, men deres Angreb er bleven slaet tilbage. Dræbningerne har været meget blodige, og Mandefaldet har været stort paa begge Sider. Men Stillingen er væsentlig uforandret. At Kampens Udfald dog nærmest maas betragtes som et Tab for Russerne er der adskilligt, der tyder paa.

Allerede det, at deres Angreb er mislykkedes, peger jo i den Retning. Og saa er en af den russiske Hærs øverste Generaler, Dombowski, bleven saaret. Men værst ser det ud, at General Gripenberg allerede efter sine første Operationer har søgt om at blive fritaget fra sin Kommando. Officielt hedder det, at han er syg, og

Han stod 15 Menneker.

Fra St. Louis meldes den 4. ds., at Andrew Kurovski, der siger sig selv at være en Medstydning med Chicago Carban Banditterne Marks og Bandine, og for hvis Arrest der var udløst \$500, arresteredes i Fredags af St. Louis Politiet.

Kurovski paastaar, at han har studet og laaret 15 Menneker, nogle af dem dødelig, og han siger, at han har været en Bandit, siden han var 10 Aar gammel. „Jeg maa vist have været født som saadan“, bemærkede han til Politiet.

Kurovski rejste til St. Louis i den Hensigt at udsøre Røverier, men Chicagos Politiet opsnappede et Brev, som han havde skrevet til Chicago, og hvori han ophøjte, at han gik til St. Louis, og Politiet i Chicago notificerede saa Politiet i St. Louis om at være paa Udkig efter ham. Han blev arresteret i Salvation Armes Barakker.

Han paastaar, at han just har forladt Memphis, hvor han „kept the police in hot water for three months“. Kurovski er 25 Aar gammel og siger, at hans Fader er Købmand i Chicago.

Slap daarlig fra det.

Et elektrisk Alarm-Apparat, som forbinder Fattighuset i St. Josephs-katolske Kirke og Præsteboligen i Ames, Nebr., blev i Søndags Aftes udfaldet, at en Indbrudstyv, Frank Williams, blev fanget og arresteret.

Fader Pompelus, Præsten ved Kirken, hørte Alarmerne og løb til Kirken. Han fandt Williams i Færd med at fænge Pengene ud af Bøssen og holdt ham, indtil Politiet ankom.

Det siges at være den tredje Indbrudstyv, Fader Pompelus har fanget paa den Maade.

dette er Grunden til denne hans Ansigning; men i militære Arbejde vil man vide, at Forsagen dertil er, at General Kuropattin undlod at yde ham fornøden Støtte under Træfningen ved Sandapas, hvor han blev slaet.

General Myloff er udnævnt til Gripenbergs Efterfølger.

Bidere meldes der fra St. Petersborg, at General Kuropattin ogsaa skal have ansøgt om sin Afsted. Grunden dertil skal efter en Forklaring være, at General Gripenberg i Overensstemmelse med ovennævnte Stille havde klaget til Kejseren over, at Kuropattin ikke havde ydet ham fornøden Støtte, da Kejseren saa havde bedt om Forklaring, havde Kuropattin bedt om sin Afsløsing, hans Helbreds var nedbrudt, og han foreslog General Linevich som sin Efterfølger. En anden Forklaring lyder saaledes: Kuropattin klagede til Kejseren, at Gripenberg havde foretaget Plantebevægelsen trod Kuropattins Ordre, og Kuropattin havde fordret Generalens Afstedgaaelse. Røglet angaaende Kuropattins Afstedansøgning er ikke bekræftet, men Krigsdepartementet i St. Petersborg vil heller ikke nægte det.

General Matsumara d. ds. Det meldes fra London under 6. ds., at General Matsumara, efter hvad en Korrespondent i Tokio beretter til Daily Telegraph, er død i Manchuriet af Hjertebetændelse. Han kommanderede Operationerne paa 203 Meter Hill ved Fort Arthur og blev dekoret for sin Tapperhed.

Der gaar forstellige Røgter om Fremtidsudsigterne. Imidlertid synes det, som det nu ser sig paa Grund af den herkende frøgtede Kulde er roligt paa Skatte- og Hunfloden. Af og til opbutter der Fædsrøgter, men de bortvejres straks, og Fjendtlighederne fortsættes.

Urolighederne i Rusland

Pøbelen myrder og brænder Soldaterne i Warsaw.

Arbejderne anerkender ikke Deputationen.

I Søndags kom der en haaretsende Beretning om et Pøbelopløb i Warsaw, Polen, Lørdag Aften. En rasede Pøbelhob drev en Afdeling Soldater ind i en Bygning, satte derpaa Jib paa samme, og tun saa af Soldaterne undslap.

Pøblen havde i flere Timer gjort Opførsel i en af de fornemste Gader, da en Afdeling Soldater sendtes til Stedet for at sprede Hoben. Da Soldaterne ankom til Stedet, fandt de, at Pøbelhoben var dem langt overlegen. De blev hurtigt omringet og drevet tilbage. En aaben Dør syntes at byde dem Tilflugt, og Arbejderne gjorde intet Forsøg paa at holde Soldaterne ude, men drev dem snarede ind og op paa anden Sal. Fra Minutter senere brød der Jib ud i Bygningen, samt idet tre forfærlige Steder, og hele Bygningen var snart omgivet af Flammer. Nogle af Ofrene lykkedes det at slippe ned ad Trappen og bryde igennem Hoben, to sprang ud fra vinduer. De øvrige grebes, som de forsøgte at fly. Flere pistedes til døde. Andre' angrebes og paa de nærmeste Rampposter. Huset brændte ned til Grunden.

De militære Officerer har faaet Tilladelse til at gaa civil klædt, endog medens de gør Tjeneste. Flere Officerer er faldne for Dolkestik, idet de påsejrede Arbejderne Hule; Snigmorderne har gjort Udfald fra mørke Gange og er atter forbundne, før Fret kunde gøre Anstrig. Alt tyder paa, at Pøblen langsomt vinde Overhaand. Urolighederne har ikke været saa hyppige som i de første Dage under Striden, men Tallet paa ledige Arbejdere vokser kendsligt, og det indbringes, at om de var bevæbnede, kunde Tropperne ikke holde Stand imod dem.

Lutningen af Fabrikker har i betydelig Grad grebet forstyrrende ind i Veerlingen af Ammunition og anden Forsyning til Hæren i Østen. Derfor Fabrikkerne i Warsaw ikke genaabnes inden saa Dage, vil Februar-veerlingen til Østen tun naa en Hjerdebøl af, hvad den skalde. Desuden truer Strikerne med at affære Warsaws Forbindelse med Omverdenen ved at afbryde Jernbanesporene som leber ud i Landet.

Dagaa i Lodz, en anden polsk By, ser det truende ud, ligesaa i Wilna og andre af de større Byer. I St. Petersborg og Moskva er det forholdsvis roligt, men Tilfredsigheden er ikke større end højt nødvendigt. Et Antal af 4000 Arbejdere i en „car shop“ har udstedt en Erklæring, hvori de siger, at de miskenber Delegationerne, som foregaves at repræsentere dem i Deputationen, der havde Audiens hos Czaren den 1. Febr. De paastaar, at disse Mand var udbalgt af Arbejdsgiverne, repræsenterede ikke Arbejderne. Arbejderne i eet eller to andre Værksteder vil muligvis følge Eksempel, men Arbejderne i Almindelighed er tilføjelige til at gaa med Deputationen.

Seed Corn Special, Feb. 25. '05.

Seed Corn special train will be run over Chi., St. P. M. & O. Ry Feb'y 25th stopping at Blair from 6 p. m., to 8:35 p. m., giving free lectures by professors from State University on the subjects of Pure Seed Corn, How to Till the Land, The Eradication of the Bessior Fly, and other important matters of interest to the farmer.

Z. R. MOSES, Agt.

Tolstoi vil afgive en Erklæring.

Grev Leo Tolstois literære Agent, Grev Vladimir Tschertoff, har nylig meddelt Offentligheden en Opsummering af en Erklæring, som Leo Tolstois snart vil udstede. I Erklæringen vil han behandle Spørgsmaal, der har rejst sig ud af den nærværende Stillings i Rusland. Opsummeringen følger her:

1. Alle Regeringer er intet mere end organiserede Institutioner, der selv fritagne (immune) fra Straf — har Magten til at straffe andre, som vjænder og røver.

2. Hverken den russiske Arbejdsmand, ej heller de intellektuelle Klasse formaar rettelig at fremstille Folket's Behov.

3. De elementære Forholdsregler som man fordrer af Regeringen — Talefrihed, personlig Frihed og Samvittighedsfrihed — sânt væsentlige Livs- og Dannelsesvilkår — berører ikke det centrale Problem, hvilket er Nationalisering og Kommunisme for Landet. Hverken fra Rusland eller andet Steds fra lyder dette Folket's krigende Behov. Trods deres tilsyneladende Frihed, tillader de saaledes bandede Lande dog ikke dette Behov at blive tilfredsstillet.

4. Der eksisterer i andre Lande den saaledes frie Presse. Det er tun tilsyneladende; hele Pressen kontrolleres af defemiblere Menneker og tillader ikke det almene Folks Fremfærd.

5. Den eneste Mulighed for en Forandring ligger i det eneste Mennekes moralske og religiøse Fuldbkomment. Naar virkelig Agtelse for andre kommer, saa vil Had og brutal Magt forsvinde.

Stibskarten næsten standset.

Flydende Is fyldte New-Yorks Havn fuldstændig i Søndags og i høj Grad hemmede Fartøjernes Bevægelse. Endog transatlantiske Fartøjer fandt det besværligt at påsejre deres Vej frem igennem Sneværingerne.

En af de største Banefeligheder, som Igen foraarsager, er at den bortføjer Bojer og andre Sømarker i Stibskanalerne. Kaptajner og Lodser beretter om mange Tilfælde, hvor de var nær ved at fejle paa Star paa Grund af, at Bojerne var borte.

Indianernes Penge og Katholikkerne.

Senator Ward fra California erklærede forleden, at der blev brugt af Indianerfonden til at underholde katolske Stoler for. Præsident Roosevelt har nu erklæret, at ingen af Pengene i Indianerfonden er brugt i festeriske Tjemed. Dette er forbudt af Kongressen.

Sagen hænger saaledes sammen. I Genhold til kontrakter er der af Indianerfonden gennem Statskassen udbetalt \$93,460 til bedste for de indianske Stoler, som ledes af den romersk katolske „Immaculate Conception Mission“, og \$9,320 til Støtte for en lutherisk Skole, \$102,780. Disse Penge er udbetalt af Fonden ifølge Ansørgende fra Indianerne selv.

En Dr. Scharf ved det katolske Universitet i Washington har nok givet Ansøgning til Senator Wards Paastand, idet han har villet bevæge dem til at give katolske Stoler Fortrin. Men baade Scharf og den katolske Bisshop Gibbons i Baltimore afvender sig at erklære, at Scharf tun har talt paa egne Vegne, og Katholikkerne har ingen politiske Agenter, herved i Washington eller andet Steds. Der bliver nok ikke gjort mere af Senator Wards Udtalelse.

Jernbane-Lovgivning i Nebraska.

Fripas skal affattes.

Jernbanernes Indflydelse skal stæfkes.

Mr. George W. Berge af Lincoln, Demokraternes Guvernørkandidat sidste Efteraar, har uarbejdet et Lovforslag, som skal gøre Ende paa al fri eller nedat Befordring paa Jernbanerne i Nebraska. Forslaget vil blive indledet i Legislaturen en af de første Dage.

Forslaget indeholder følgende Bestemmelser:

1. Ingen Jernbane maa tage mere end 2½ Cent pr. Mil for Befordring af Personer over 12 Aar gammel.

2. For „Mileage Books“ for mindst 500 Mil skal der betales 2 Cents pr. Mil. — Saa kommer Hovedbestemmelsen.

3. Det skal være ulovligt for Banerne i Staten at give fri Pas saa vel som at befordre nogen som helst Person — undtagen saadanne, som er anfat i vedkommende Kompagnis Tjeneste — under den fastsatte Pris.

4. Alle Jernbanerne i Staten skal hver 1. Jan. og 1. Juli levere Statens Auditor en ebfæstet Liste, der giver Navnene paa alle Personer i deres Tjeneste.

5. Stæmmebestemmelser og Legislatur-medlemmer skal efter deres Tjenestes Tiltrædelse kunne faa fri Transportation ved at henvende sig til en Komite, hvoraf Stats - Auditor er Medlem, idet denne Komite da kører Pas eller Billet til vedkommende efter den lovfæstede „rate“.

6. Begge Parter, baade Banen og den eller de Personer, der maatte mobilage en foregen Begunstigelse af Banen, gøres strafbare for saadan ulovlig Givener eller Modtagener.

7. Det er Berget's Tanke, at Banernes Indflydelse over Lovgiverne og Statens Embedsmænd fortrinvis knytter sig til Fripas og lignende Begunstigelser, og Hensigten med Forslaget er at gøre nævnte Funktionærer aldeles uafhængige af Jernbane - Kompagnierne og saaledes stæfke deres Indflydelse.

Bankpræsident Beckwith død.

Føremste Vidne i Chadwick-Sagen er bortkaldt.

Efter at have henligget uden Bevidsthed i to Dage døde C. E. Beckwith, Præsident for den faldede Bank i Oberlin, O., Søndag Aften kl. 11. Hans Familie var omkring ham.

Mr. Beckwith var 65 Aar gammel. Han anslaaedes den 14. December for at have overtraadt Loven for Nationalbanker ved Laan, hans Bank havde gjort til Mrs. Chadwick.

Siden den Dag, han blev arresteret, har den gamle Bankpræsident funktet rast, og han har mange Gange under sin Sygdom erklæret, at han ansæede at dø. I flere Dage før sin Død nægtede han at tage Næring til sig. Dødens direkte Aarsag var „heart disease“.

Man mener, at Beckwith's Død væsentlig vil svække Antilagerne imod Mrs. Chadwick, da Beckwith var Antilagerens føremste Vidne.

Ny Beskyldning mod Mrs. Chadwick.

Det siges i Boston Søndag Aften, at i det Tilfælde Forsørgelsen imod Mrs. Chadwick skalde fejle paa Grund af Mr. Beckwith's Død, vil der straks blive anlagt Sag imod hende i Massachusetts i Genhold til et Laan, som Mrs. Chadwick har gjort af Mr. Herbert Newton i Brookline.

Et kampemæssigt System.

Der har i de sidste Dage været strevet om et Jernbane-System saa vældigt, at Historien ikke tender Mage dertil. Det er Rockefeller-Harriman Kombinationen, der skal have fikret sig 51 Procent af Aktierne i New-York Central System, hvorunder hører 8 Baner i Østen. Den ny „Merger“ vil dermed have Kontrol over henved 41,000 Mil Jernbane, og det vældige System naar lige fra Atlanterhavet til Stillehavet, idet Northwestern og Union Pacific Banerne allerede for nogen Tid siden er kommen under nævnte Syndikats Ledelse. Aktiekapitalen i samtlige disse Baner tages at beløbe sig til over en Billion Dollars.

Der kan nok være Nødvendighed for Regeringsstiltning med Brugen af en saadan Magt.

Kretas Drom.

Prins Georg af Grækenland, der er Kretas Generalguvernør, faar den Ros i den europæiske Presse, at han forskaar da at holde „det kretentiske Spørgsmaal“ paa Dagsordenen.

Som bekendt fandt han paa sin Rundrejse til Stormagterne ingen vortsom Understøttelse for Banerne om Kretas Genforening med Grækenland. Men efter sin Hjemkomst til Athen søger han at vinde Magterne gennem Memoranda.

Det næste Memorandum gengives af Pariserbladet „Le Temps“, og man ser deraf, at Forvaltningstjenesten nu foregaar udmærket, og at den nuværende offentlige Sikkerhed er upaaklagelig. Kretenserne kan være tilfreds med Stillingen, undtagen paa det ene Punkt — det, der har været deres mørke Punkt lige siden den græske Uafhængighedskrig. Men — mener Prins Georg — Kretenserne holder sig tun i Athen, fordi de selv gør Regning paa, at deres bedste Drom snart skal blive opfyldt: Foreningen med Grækenland.

„Disse Magterne afviser de af det kretentiske Folk nærede Ønsker, og saa vil der snart ste en sørgelig Forandring i Athen nu saa tilfredsstillende Forhold. Den patriotiske Stemning og Glæde, som herfter alle Hjerter, vil blive fulgt af Modløshed og Utilfredsbed.“

Demagogiet vil finde en gunstig Jordbund for sin ophidvede Tale — og Folket vil da let lade sig rive med af de urolige Hoveder. Og da maa man være belabet ikke blot paa Demonstrationer, men ogsaa paa ligefremt Oprør.

Vilde det ikke være for grundt om forlange af Generalguvernøren, at han stulde med Magt undertrykke denne Bevægelse, som har til Maal at forene Kreta med det gamle Hæderland?

Men hvis man overbryg de internationale Tropper denne Mission, saa vilde det være en Fordrivelse imod et kretentisk Folk, der ikke forlanger andet end Selvbestemmelsesret angaaende sin egen Efterskifte —

Der var en Tid, da Europa opstændtes af Begejstring for Grækenes Frihedsstræb og de kristne Folks Befrielse fra det muhamedanske Yag. Men for Tiden tør ingen tænke Muhammedanerne. Den europæiske Udvælgelsespolitik fordrer et muhamedansk Rige i Europa — og Prins Georg faar vel Lov til at tale for disse Øren fremdeles.

Passions-Digte.

Af E. B. Baumüller.
Indhold: Palmesøndag, Langfredag, Paa Domspladsen i Athen, Ved Graven, Paaske morgen.
Et dejligt Dig. I fint Omfang 10c.
Danish Publishing House,
Blair, Nebr.